

[Kristine Heltberg.]

bestyrer denne del af forsøget. Det kan meget nemt gå hen og blive noget, som jeg absolut har indtrykket af ikke er ministerens hensigt, nemlig noget overordentlig erhvervsrettet, kortsynet og uinteressant noget, som man måske i virkeligheden slet ikke har så forfærdelig meget brug for. Det, vi har brug for, er også de folkevalgte myndigheders og de folkevalgte repræsentanters indblik i, hvordan forsøget forløber, således at den menneskelige side, den samfundsrettede side, af disse uddannelser bliver sikret.

Dér må jeg med beklagelse sige, at vi er en smule betænkelige ved de centraliseringsbestrebelsers, der synes at ligge i forslaget i retning af at samle en masse magt i undervisningsministerens hånd, så meget mere som vi i vort parti i hvert tilfælde synes at have haft nogle særdeles beklagelige erfaringer med hensyn til sådanne bemyndigelser til ministeren, f. eks. omkring timetallet i folkeskolen. Vi ville være meget glade, hvis man på den anden side fandt en afbalancering, således at forholdet mellem centraliseringstanker og decentraliseringstanker blev afvejet på en anden måde, således at vi på den ene side fik lidt mere indflydelse både lokalt og centralt af de folkevalgte myndigheder i forhold til ministeriet, men på den anden side også, at man ikke med dette beslutningsforslag så at sige retter sig imod den tendens henimod dannelse af uddannelsescentre, som vi har set dem i Holstebro og Nakskov.

Det er alt sammen punkter, som jeg formoder vi kan få en nærmere drøftelse af i uddannelsesudvalget. Jeg vil ikke sige, at dette måske noget ukonkrete og upræcise forslag, men det er jo kun et beslutningsforslag, egentlig er særlig tilfredsstillende ud fra vores ønsker om at skabe en reel ligestilling i skolen for samtlige landets unge og forhindre dette tab af en stor del af vores ungdom, men alt i alt må jeg sige, at vi meget gerne vil diskutere disse tanker nærmere, og vi vil mene, at der bag dem ligger en positiv og en rigtig tendens.

Chr. Christensen (KrF):

Dette forslag til folketingsbeslutning går som bekendt ud på at opfordre regeringen til at udarbejde planer for en samordnende

udbygning af 10.-12. uddannelsesår, og formålet skulle være at skabe et uddannelses-tilbud for alle, som har gennemgået folkeskolen eller tilsvarende uddannelse. Så skal regeringen på den baggrund fremsætte lovforslag herom; men på grund af forsøgs- og udviklingsarbejde efter de principper, der er nedlagt i de 15 punkter, skal dette først ske efter en periode på 5 år.

Det er et interessant og efter vor opfattelse meget dristigt forslag, idet det i virkeligheden sløjfer traditionelle uddannelser på gymnasium, handelsskoler og tekniske skoler samt de sociale uddannelser og samler det hele i én stor fælles integreret uddannelse. Der er ingen tvivl om, at med dette ønsker man nok at søge opnået for det første det positive at udnytte de uddannelsesmæssige ressourcer bedre ved bl. a. at lade den fælles undervisning finde sted i de allerede eksisterende uddannelsesinstitutioner, hvorved man vil kunne udnytte eksisterende lokaler, anlæg, materiel og lærerkræfter bedre.

For det andet at give mulighed for lokale uddannelses tilbud, således at der undgås en centralisering i større og færre enheder, og ved at lade en eventuel kapacitetsudvidelse ske ved yderligere geografisk spredning af institutionerne.

For det tredje det positive at tage hensyn til den femtedel af en årgang, der normalt falder uden for uddannelsessystemet, og at give undervisnings tilbud til alle voksne, der mangler en uddannelse, hvad der må betragtes som noget positivt, og endelig at søge værdien af den faglige undervisning eller uddannelse hævet op til en ligestilling med den teoretiske.

Vi er også af den opfattelse, at smidiggørelsen af uddannelsessystemet ved at skabe overgange mellem uddannelsesretningerne og ved at give muligheder for at afbryde uddannelsesforløbet med en mere begrænset kompetence er at opfatte som noget positivt. Men trods disse positive taktik og de positive toner, der kommer frem i bemærkningerne til forslaget forskellige steder, må jeg sige, at forslaget rejser så mange uafklarede alvorlige spørgsmål om de 16-19-åriges uddannelse, at nærmere stillingtagen til forslaget faktisk er umulig, inden disse uafklarede spørgsmål er nærmere belyst.

Vi er ikke overbevist om, at den centrali-